

Arbejdsfreds bliver af Amtet at bestikke en, eller hvis Omstændighederne kræve det, flere Snekogder. Pligtig til at modtage Bestikkelse er enhver i Arbejdsfredsen bosat Mandsperson i en Alder mellem 25 og 60 Aar, dog med Undtagelse af Dyende samt af dem, der staa i fast Tjenesteforhold til Staten eller Kommunen." Her er det samme Tilfælde, som der var Tale om før, at man aldeles forbigaar Sogneraadene og lader Amtet bestikke Snekogder og endogsaa inddele Sognet i Kredse. Jeg kan i det Hele taget ikke forstaa, at det kan være praktisk, thi Amtsrådet vil i de allerfleste Sogne være aldeles ukendt med, hvorledes det vil være heldigt at fordele Kredsene. Fordelingen af Kredsene har hidtil været en aldeles kommunal Sag, og man har hidtil fundet sig saa taalelig godt tilfreds dermed. Endelig siges der i denne Paragraf, at Tjenestefolk hos Staten og Kommunen fritages for Snekastningspligt. Jeg veed egentlig ikke, hvorfør vi skulle fritage Statens Embeds- og Bestillingsmænd for denne kommunale Pligt. Jeg ser ingen Grund dertil. Staten har i Fortiden søgt at vælte mange Byrder fra sig over paa Kommunen. Den har saaledes blandt Andet lagt Vandveivsvæsenet, navnlig Hovedveiene, som det tidligere har været en Statsopgave at holde i Stand, over paa Kommunen, og nu kommer man bagefter og vil ogsaa have Statens Embeds- og Bestillingsmænd fritage for den Pligt, der her er Tale om. Jeg siger, at ere Statens Embeds- og Bestillingsmænd saaledes lønede, at de ikke kunne udføre deres kommunale Pligter, nu vel, saa er det vor Pligt at lønne dem saaledes, at de blive i Stand dertil. Man maa ikke her lægge en fornyet Pligt over paa Kommunen for at fritage visse Personer. Naar der endelig staaar, at Indenrigsministeren kan af særlige Grunde fritage visse Folk fra Forpligtelsen til at være Snekoged, da veed jeg ikke, hvem man her har tænkt paa, at Indenrigsministeren kan fritage. (Afbrydelse). Der siges: „Rigsdagsmænd“, men jeg tvivler nu om, at det har været Ministerens Mening, at han vil fritage dem. Jeg tænker nærmest paa, at det skal være Proprietærer, Præster, Skolelærere og den Slags Folk, og f. Ex. Embeds- og Bestillingsmænd ved Hovvæsenet. Men er dette Tilfælde, kommer jeg til det Samme igjen som før, at det ikke er rigtigt at fritage Staten for Byrder, som den maa have sin Del i sammen med Kommunen. Jeg kommer nu til det sidste Stykke i § 11, som handler om Løn til Snekogderne, og der er jeg enig med den ærede sidste Taler; jeg gaar nødig med til at give Snekogden Løn.

Jeg billiger, at han faar sin Snekastningspligt affortet i sit Arbejde som Snekoged, men at gaa til at lønne ham, finder jeg ikke rigtigt, saameget mere som Snekogedbestillingen er og bør være et Slags Ombud, der gaar paa Omgang blandt Kommunens Beboere. Jeg har en Indvending at gjøre overfor den Maade, hvorpaa Snekogden vælges ifølge Lovforslaget, og det er den, at jeg finder det urigtigt, at man siger, at Alle fra 25 Aar til 60 Aar ere uden Undtagelse pligtige til at modtage Snekogedbestillingen. Jeg mener, at naar det skal være en Ombudspligt, er det urigtigt, at man paalægger Husmænd det samme store Besvær ved at være Snekoged som Gaardmændene. Jeg siger, at her ogsaa er et Tilbagestridt lige overfor de bestaaende Forhold, thi Husmændene have under de bestaaende Forhold ikke været pligtige til at være Snekogder mere end eet Aar, hvorefter Gaardmændene have været pligtige at være det i tre Aar. Jeg vil derfor anbefale, at man tager den samme Reservation overfor Husmændene, som man har under de nu bestaaende Forhold. Jeg er fuldstændig enig i, at der burde gives Snekogderne en Slags Overtillingspligt lige overfor Sogneraadene og Snekogderne. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgtreds (Brockenhuus-Schack) i, at det er uheldigt, navnlig at Politimesteren ikke har dette Overtillings i de kommunale Kredse. Jeg tror nok, en saadan Ordning vilde være rigtig. Jeg har endnu en Bemærkning at gjøre overfor Oprensning af Veie, Vagthold og den Slags Ting. Det er jo hovedsagelig Posten, man tænker sig at faae først igjennem; det er den, man først skal gjøre Veien farbar for. Kommunikationen har jo en saadan Betydning i Samfundet, at det er rigtigst, at der særlig tages Hensyn dertil. Men jeg vil dog sige, at naar man her vil beordre Kommunerne til at afholde Udgifterne f. Ex. til Vagthold og til at hjælpe Folk omkring paa Veiene, saa er det efter min Opfattelse urigtigt. Det er Staten, der har paataget sig at sørge for vore Postforbindelser, og Staten faaer jo Indtægten derfor. Skulde det saa ikke ogsaa være Staten, der overtog Forpligtelsen til at udrede de Udgifter, som ville blive nødvendige til disse Vagthold og den Slags Ting? Vi have saa meget mere Grund til at holde derpaa, som vi jo have en Mynighed, der staaer mod Lovgivningsmagtens Billie, uden dens Samtykke; man kan benytte den, saa længe den staaer uden at være sanktioneret af Lovgivningsmagten, til at stille ud paa Landeveiene for at hjælpe Folk